

29 Ιουλίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 59/92, 250/92, 237/92, 493/93)

-
- Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Κανονισμός 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) — Ιδιαιτέρα ικανότητα και ιδιαίτερη κλίση σε ειδική εργασία — Έννοια και ερμηνεία — Δεν εμπίπτει στην ακυρωτική δικαιοδοσία η πρωτογενής κρίση αν ένα μέλος της δύναμης πληροί ή όχι τις προϋποθέσεις του Καν. 9(β) — Το επί τοις εκατόν ποσοστό για την εφαρμογή του Καν. 9(β) — Ερμηνεία — Απαιτήση αιτιολογήσεως της πρότασης και εφαρμογή του Καν. 9(β) — Απαραίτητα στοιχεία.
- 5
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Δεν είναι όρος για την ύπαρξη του επί προαγωγής ή διορισμού η διαπίστωση σύγκρισης μεταξύ αιτητή και ενδιαφερόμενου μέρους — Κρίσιμο μόνο το ίδιον ενεστώως έννομο συμφέρον του αιτητή.
- 15 Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές προσβλήθηκε η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του λοχία κατ' εφαρμογή του Κανονισμού 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89).
- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:
1. Η διαπίστωση ότι κάποιος επιδεικνύει ιδιαίτερη ικανότητα ή έχει ιδιαίτερη κλίση σε ειδική εργασία δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ του και άλλων από την άποψη της καταλ-
- 25

- ληλότητάς τους. Δεν είναι όμως όρος για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος σε υποθέσεις προαγωγής ή διορισμού η διαπίστωση πως η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους. Το ζητούμενο είναι αν η προσβαλλόμενη απόφαση επηρέασε ίδιο ενεστώς έννομο συμφέρον του αιτητή. Η διενέργεια προαγωγής δυνάμει του Κανονισμού 9(β) σημαίνει περιορισμό των θέσεων που θα μπορούσαν να πληρωθούν στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας και συνεπάγεται μείωση των προοπτικών προαγωγής κάθε προσοντούχου ο οποίος συνεπώς, έχει έννομο συμφέρον. 5 10
2. Δεν είναι στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να κρίνει πρωτογενώς αν ένα μέλος της δύναμης πληροί ή όχι τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 9(β) του Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (ΚΑΠ 52/89). 15
3. Επελέγη να εκφρασθεί ο περιορισμός της επιφύλαξης στο Κανονισμό 9 με ποσοστό επί τοις εκατόν. Αναπόφευκτα η επιλογή άφησε ανοικτή τη δυνατότητα για δημιουργία κατάστασης όπως η παρούσα. Το ερώτημα είναι αν ο αριθμός επτά υπερβαίνει το 10% του αριθμού 64 και η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι καταφατική. Δίλημμα δεν υφίσταται γιατί δεν απαιτεί ο Κανονισμός την πλήρωση δυνάμει των προνοιών του του 10% των θέσεων. Καθιστούσε δυνατή την πλήρωση μέχρι το ποσοστό αυτό πράγμα που σημαίνει πως θα μπορούσαν να προαχθούν κατ' επίκληση του Κανονισμού 9(β) μέχρι έξι μέλη. Η υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού συνιστά λόγο ακυρότητας και των επτά προαγωγών. Οι προσοντούχοι από τους αιτητές στερήθηκαν της δυνατότητας να διεκδικήσουν στο πλαίσιο της "συνήθους" διαδικασίας τη θέση που πληρώθηκε καθ' υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού. 20 25 30
4. Ο Κανονισμός 9(β) εναποθέτει στον Αρχηγό την εξουσία για προαγωγή υπό την αίρεση της έγκρισης της απόφασής του από τον Υπουργό. Ο Κανονισμός δεν αναφέρεται σε έγκριση γενικά για "κατ' εξαίρεση" προαγωγές αλλά σε έγκριση των συγκεκριμένων προαγωγών που αποφάσισε ο Αρχηγός. Αυτό σημαίνει ότι η έγκριση, ως συστατικό στοιχείο της πράξης, εμπεριέχει συμφωνία ως προς την ουσιαστική κρίση του Αρχηγού ότι τα συγκεκριμένα μέλη της δύναμης πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού. Τέτοια συμφωνία μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της αξιολόγησης των στοιχείων που προατίθενται ως αιτιολογία στην απόφαση του Αρχηγού ή και εκείνα προς τα οποία η απόφαση συνδέεται αιτιωδώς. 35 40

Όπως είναι διατυπωμένη εδώ η αιτιολογία της απόφασης του

4 Α.Α.Δ. Χριστοδούλου κ.ά. ν. Αρχηγού Αστυνομίας κ.ά.

Αρχηγού, δεν φαίνεται αν αναφέρεται σε ιδιαίτερη ικανότητα ή ιδιάζουσα κλίση ή και τα δύο, πράγμα που προσθέτει στην αβεβαιότητα και στην αοριστία. Αυτής της μορφής αιτιολόγηση θεωρήθηκε ανεπαρκής από τη νομολογία.

5

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Δημητρίου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611,

Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 803,

Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 961,

15

Κουτσού ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4508,

Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767,

20

Παντελή ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020.

Κυπριανού κ.ά ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1994) 4 Α.Α.Δ. 871,

Panayides ν. Republic (1973) 3 C.L.R 378,

25

Christodolou a.o. ν. C.Y.T.A. (1973) 3 C.L.R. 695,

Κυριάκου κ.ά ν. Α.Τ.Η.Κ. (Αρ. 2) (1991) 4 Α.Α.Δ. 1443.

30

Προσφυγή.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Αρχηγού της Αστυνομίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στο βαθμό του Λοχία αντί των αιτητών.

35

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή στη Υπόθεση Αρ. 59/92.

Α. Ζαχαρίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 237/92.

40

Ν. Παναγιώτου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 250/92.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 493/93.

Γ. Γιωργαλλής, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η

αίτηση.

E. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Χρ. Χριστοδούλου.

Cur. adv. vult. 5

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο Αρχηγός της Αστυνομίας προήγαγε τους Κ. Αυγουστή, Τρ. Αυστραλέζο, Θ. Ηλιάδη, Χρ. Καζαφανιώτη, Χ. Ρούσο, Γ. Χαραλάμπους και Χρ. Χριστοδούλου στο βαθμό του Λοχία κατ' επίκληση του Κανονισμού 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89). 10

Με τις προσφυγές 59/92 και 250/92 προσβάλλονται όλες οι προαγωγές, με την προσφυγή 493/93 η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Χρ. Χριστοδούλου, Θ. Ηλιάδη και Γ. Χαραλάμπους και με την προσφυγή 237/92 μόνο η προαγωγή του Τρ. Αυστραλέζου. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν. 15

Υπήρχαν 64 κενές οργανικές θέσεις λοχία. Η Επιτροπή Αξιολόγησης και το Συμβούλιο Κρίσεως συμπλήρωσαν το έργο τους και στις 28 Δεκεμβρίου 1991 ο Αρχηγός της Αστυνομίας επέλεξε τους κατά την κρίση του καταλληλότερους για τις 57 από τις θέσεις. Άφησε κενές τις υπόλοιπες επτά γιατί, όπως αναφέρει στην επιστολή του προς τον Υπουργό Εσωτερικών "αυτές μπορούν να πληρωθούν με βάσει τις πρόνοιες του Κανονισμού 9(β)". Μέσα στις επόμενες δυο μέρες τέθηκαν ενώπιον του Αρχηγού συστάσεις Αστυνομικών Διευθυντών ή Διοικητών Μονάδων. Στις 30 Δεκεμβρίου 1991 ο Αρχηγός, αφού όπως αναφέρει αξιολόγησε και συνεκτίμησε τις συστάσεις, το περιεχόμενο του προσωπικού φακέλου - ατομικού δελτίου και όλα τα συναφή στοιχεία για κάθε υποψήφιο, κατέληξε ως εξής: 20
25
30

"Από το σύνολο των υποψηφίων οι πιο κάτω (τα ενδιαφερόμενα μέρη) φαίνεται να καλύπτονται από τις πρόνοιες του Κανονισμού 9(β) έτσι που να θεωρούνται οι πιο κατάλληλοι για προαγωγή στο βαθμό του Λοχία με βάση τον Κανονισμό αυτό. Κατά την γνώμη μου επιδεικνύουν ιδιαίτερη ικανότητα ή/και έχουν ιδιαίτερη κλίση στην ειδική εργασία που επιτελούν". 35

Η διαδικασία συμπληρώθηκε με την έγκριση των προαγωγών από τον Υπουργό Εσωτερικών. 40

Το έννομο συμφέρον των αιτητών.

Οι καθ' ων η αίτηση αμφισβήτησαν την ύπαρξη εννόμου

συμφέροντος των αιτητών για προσβολή του κύρους της απόφασης.
Συνοψίζω το επιχείρημα:

- 5 Οι προαγωγές κατά τον Κανονισμό 9(β) δεν είναι το αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ “υποψηφίων”. Ο αρχηγός, ασκώντας την ευρεία
διακριτική του ευχέρεια διαπιστώνει αν συντρέχουν οι προϋποθέ-
σεις (ιδιαίτερη ικανότητα ή ιδιάζουσα κλίση σε ειδική εργασία) κα-
τά αυτοτελή και ανεξάρτητη κρίση. Οι αιτητές δεν ήταν υποψήφιοι
για προαγωγή γιατί δεν τίθεται στην πραγματικότητα θέμα υποψη-
10 φιότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας του Κανονισμού 9(β). Όσοι
από τους αιτητές είναι προσοντούχοι όπως απαιτεί ο Κανονισμός
11, προβάλλουν την ελάττωση των θέσεων που αφέθηκαν να πλη-
ρωθούν στα πλαίσια της συνήθους, όπως χαρακτηρίστηκε, διαδικα-
σίας και τον ανάλογο επηρεασμό των προοπτικών τους. Ο αιτητής
15 Μ. Μοσφίλης που δεν κατείχε τα προσόντα για προαγωγή, προβάλ-
λει την κατά τον ισχυρισμό του “νομιμοποίησή” του για προαγωγή
κατ’ εξαίρεση, δυνάμει του Κανονισμού 9(β).

- 20 Η διαπίστωση ότι κάποιος επιδεικνύει ιδιαίτερη ικανότητα ή
έχει ιδιάζουσα κλίση σε ειδική εργασία πράγματι δεν μπορεί να εί-
ναι το αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ του και άλλων από την άπο-
ψη της καταλληλότητάς τους. Δεν αναζητείται αν ένας είναι καταλ-
ληλότερος από άλλους όταν το ζητούμενο είναι η δική του ικανότη-
τα ή κλίση. Αυτό αποτέλεσε και μέρος της αιτιολογικής βάσης στην
25 ενδιάμεση απόφαση που εξέδωσα στην *Ανδρέας Δημητρίου και
Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611.

- 30 Στην υπόθεση *Θεόδωρος Αχιλλέως ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*
(1992) 4 Α.Α.Δ. 803 έχει λεχθεί από το δικαστή Γ.Μ. Πική και συμ-
φωνώ, πως

- 35 “Ιδιαίτερη ικανότητα είναι ικανότητα η οποία, λόγω του μεγέ-
θους της, ξεχωρίζει τον κάτοχό της από άλλα μέλη της Δύναμης
που εκτελούν με επιτυχία το έργο τους...”

- 40 Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι, όπως εισηγείται ένας από τους αι-
τητές, γίνεται ή αναμένεται να γίνεται σε κάθε περίπτωση ατομική
σύγκριση του καθενός με το σύνολο των άλλων ξεχωριστά. Κατα-
φαίνεται το ιδιαίτερο ή το ιδιάζον με σημείο αναφοράς ό,τι προκύ-
πτει κατά την κοινή πείρα ως μη ιδιαίτερο όταν μιλούμε για ικανό-
τητα ή ως μη ιδιάζον όταν μιλούμε για κλίση, δηλαδή ως αναμενό-
μενο ή συνήθες, πάντα σε συνάρτηση προς τα αστυνομικά καθήκο-
ντα.

Στη παρούσα υπόθεση, δεν προηγήθηκε διαπίστωση πως και άλλοι, εκτός των επτά προαχθέντων, είχαν ιδιαίτερη ικανότητα ή ιδιάζουσα κλίση και αυτό ακριβώς, σύμφωνα με τους καθ' ων η αίτηση, δείχνει πως οι αιτητές δεν ήταν "υποψήφιοι". Επικαλέστηκαν συναφώς την υπόθεση **Αντρέας Παναγιώτου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 961 στην οποία τέθηκε, χωρίς να απαντηθεί γιατί δεν ήταν αναγκαίο, το ερώτημα ως προς την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος σε τέτοια περίπτωση. 5

Δεν είναι όρος για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος σε υποθέσεις προαγωγής ή διορισμού η διαπίστωση πως η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους. (Βλ. την υπόθεση **Ιωάννης Κουτσού ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4508). Το ζητούμενο είναι αν η προσβαλλόμενη απόφαση επηρέασε ίδιο ενεστώς έννομο συμφέρον του αιτητή. Η διενέργεια προαγωγής δυνάμει του Κανονισμού 9(β) σημαίνει περιορισμό των θέσεων που θα μπορούσαν να πληρωθούν στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας και συνεπάγεται μείωση των προοπτικών προαγωγής κάθε προσοντούχου ο οποίος, συνεπώς, έχει έννομο συμφέρον. (Βλ. **Θεόδωρος Αχιλλέως ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω), **Παντελής Καρατζιάς ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.ά.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767, **Παντελής Αντωνίου Παντελή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020). Επίσης, η κρίση πως ορισμένα μέλη της δύναμης πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 9(β), πολύ περισσότερο όταν εξαντλείται όλο το επιτρεπόμενο από τον Κανονισμό ποσοστό, σημαίνει στέρηση της δυνατότητας να εξεταστεί και να κριθεί αν οποιοσδήποτε άλλος πληρούσε τις προϋποθέσεις του Κανονισμού. Αυτή η στέρηση θεμελιώνει έννομο συμφέρον και των μη προσοντούχων που διεκδικούν ιδιαίτερη ικανότητα ή ιδιάζουσα κλίση. (Βλ. **Κώστας Κυπριανού και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 1)** (1994) 4 Α.Α.Δ. 871). Εννοείται πως δεν είναι στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να κρίνει πρωτογενώς αν ένα μέλος της δύναμης πληροί ή όχι τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 9(β). Με αυτά υπόψη δεν χρειάζεται να δω το θέμα και από την άποψη του ηθικού συμφέροντος που ενδεχομένως έχει μέλος της δύναμης, έστω μη προσοντούχος, να προσβάλει την προαγωγή ομοιόβαθμού του κάτω από παρόμοιες συνθήκες. (Βλ. σχετικά, **Petrakis Panayides v. Republic** (1973) 3 C.L.R. 378, **X. Christodoulou and Others v. Cyprus Telecommunications Authority** (1973) 3 C.L.R. 695, **Χρίστος Κυριάκου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1443). 10
15
20
25
30
35
40

Ο αριθμός των προαχθέντων

Σύμφωνα με την επιφύλαξη στον Κανονισμό 9(β)

5 “Ο αριθμός όσων προάγονται με βάση την παράγραφο (β) του παρόντος Κανονισμού δε θα υπερβαίνει το 10% των προς πλήρωση υφιστάμενων θέσεων κατ’ έτος”.

10 Υπήρχαν 64 κενές θέσεις. Πληρώθηκαν επτά δυνάμει του Κανονισμού 9(β). Ο αριθμός 7 είναι το 10% του αριθμού 70 και όχι του αριθμού 64. Επομένως, όπως υποστηρίχθηκε, διαπράχθηκε παράβαση του Κανονισμού που καθιστά όλες τις προαγωγές άκυρες γιατί δεν είναι δυνατό να γνωρίζουμε ποιος από τους προαχθέντες δεν θα προαγόταν αν επηρείτο ο Κανονισμός. Δεν υπάρχει αντίθετη άποψη ως προς την ενδεχόμενη διαπίστωση παρανομίας αυτής της μορφής. Η εισήγηση των καθ’ ων η αίτηση είχε δυο σκέλη: Υποστηρίζουν πως αφού το 10% του αριθμού 64 είναι 6.4 και αφού δεν ήταν δυνατό να πληρωθούν εξήμισυ θέσεις ή να προαχθούν εξήμισυ μέλη, ο Αρχηγός μπορούσε να επιλέξει μεταξύ των αριθμών 6 και 7 “που λογικά ανταποκρίνονται και οι δυο στο 10% των 64 θέσεων”. Δια-

15 ζευκτικά, κατά την άποψή τους, η πρόταση για τέτοια παρανομία θα ήταν ενδεχομένως δυνατό να προβληθεί ως λόγος ακυρότητας των “συνήθων” και όχι των “κατ’ εξαίρεση” προαγωγών.

20

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την άποψη των καθ’ ων η αίτηση. Επιλέγη να εκφρασθεί ο περιορισμός της επιφύλαξης στον Κανονισμό 9 με ποσοστό επί τοις εκατόν. Αναπόφευκτα η επιλογή άφησε ανοικτή τη δυνατότητα για δημιουργία κατάστασης όπως η παρούσα. Το ερώτημα είναι αν ο αριθμός επτά υπερβαίνει το 10% του αριθμού 64 και η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι καταφατική. Το δίλημμα στο οποίο αναφέρθηκαν οι καθ’ ων η αίτηση δεν ήταν υπαρκτό γιατί δεν απαιτεί ο Κανονισμός την πλήρωση δυνάμει των προνοιών του του 10% των θέσεων. Καθιστούσε δυνατή την πλήρωση μέχρι το ποσοστό αυτό πράγμα που σημαίνει πως θα μπορούσαν να προαχθούν κατ’ επίκληση του Κανονισμού 9(β) μέχρι έξη μέλη. Η υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού συνιστά λόγο ακυρότητας και των επτά προαγωγών. Οι προσοντούχοι από τους αιτητές στερήθηκαν της δυνατότητας να διεκδικήσουν στο πλαίσιο της “συνήθους” διαδικασίας τη θέση που πληρώθηκε καθ’ υπέρβαση του επιτρεπόμενου ποσοστού.

25

30

35

40 Η ουσία

Ο Αρχηγός, πριν ακόμα εξεταστεί αν κάποιο μέλος της δύναμης πληρούσε τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 9(β), αποφάσισε την πλήρωση στο πλαίσιο της “συνήθους” διαδικασίας των 57 μόνο από

τις 64 θέσεις. Αυτός ο χειρισμός, όπως υποστηρίχθηκε, δείχνει προ-
 απόφαση για προαγωγή επτά μελών “κατ’ εξαίρεση” χωρίς να έχει
 ακόμα εξακριβωθεί αν οποιοσδήποτε πληρούσε τις προϋποθέσεις ως
 εάν να ήταν ο Αρχηγός δέσμιος του ποσοστού 10%. Συμφωνώ πως
 το ορθόδοξο θα ήταν να ακολουθηθεί αντίστροφη πορεία, αλλά από 5
 την άλλη, δεν θα έλεγα πως αυτή η διαδικαστικής μάλλον σημασίας
 αντινομία στοιχειοθετεί αφ’ εαυτής λόγο ακυρότητας. Θέλω να πω
 ότι δεν θα ήταν άκυρη μια τέτοια προαγωγή για τέτοιο λόγο αν φαι-
 νόταν τελικά ότι η κρίση πως ένα μέλος της δύναμης έχει ιδιαίτερες
 ικανότητες ή ιδιαίζουσα κλίση ήταν εξ αντικειμένου εύλογα εφικτή. 10

Ο Κανονισμός 9(β) εναποθέτει στον Αρχηγό την εξουσία για προ-
 αγωγή υπό την αίρεση της έγκρισης της απόφασής του από τον
 Υπουργό. Ο Κανονισμός δεν αναφέρεται σε έγκριση γενικά για “κατ’
 εξαίρεση” προαγωγές αλλά σε έγκριση των συγκεκριμένων προαγω- 15
 γών που αποφάσισε ο Αρχηγός. Αυτό σημαίνει ότι η έγκριση, ως συ-
 στατικό στοιχείο της πράξης, εμπεριέχει συμφωνία ως προς την ου-
 σιαστική κρίση του Αρχηγού ότι τα συγκεκριμένα μέλη του δύναμης
 πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Κανονισμού. Τέτοια συμφωνία
 μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της αξιολόγησης των στοιχείων που 20
 παρατίθενται ως αιτιολογία στην απόφαση του Αρχηγού ή και εκεί-
 να προς τα οποία η απόφαση συνδέεται αιτιωδώς.

Ενώπιον του Υπουργού τέθηκε η επιστολή του Αρχηγού ημερομη- 25
 νίας 28 Δεκεμβρίου 1991. Ο Υπουργός σημείωσε σ’ αυτή ότι “εγκρί-
 νεται”. Το πρόβλημα δεν είναι στη μονολεκτική διατύπωση. Η εγκρι-
 θείσα απόφαση του Αρχηγού δεν περιέχει οτιδήποτε το αποκαλυπτι-
 κό κάποιας ιδιαίτερης ικανότητας ή ιδιαίζουσας κλίσης σε ειδική ερ-
 γασία. Τη διατύπωση της γνώμης του Αρχηγού ακολούθησε, χωρίς
 οτιδήποτε άλλο η παράθεση των ονομάτων των προαγομένων. Επι- 30
 πρόσθετα, όπως είναι διατυπωμένη η αιτιολογία της απόφασης του
 Αρχηγού, δεν φαίνεται αν αναφέρεται σε ιδιαίτερη ικανότητα ή ιδιά-
 ζουσα κλίση ή και στα δυο, πράγμα που προσθέτει στην αβεβαιότητα
 και στην αοριστία. Αυτής της μορφής αιτιολόγηση θεωρήθηκε ανε- 35
 παρκής στις υποθέσεις *Θεόδωρος Αχιλλέως ν. Κυπριακής Δημοκρα-
 τίας* (ανωτέρω), *Παντελής Καρατζιάς ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*
(ανωτέρω) *Κώστας Κυπριανού και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*
(ανωτέρω) και οδήγησε στην ακύρωση των προαγωγών. Συμφωνώ
 και καταλήγω στο ίδιο αποτέλεσμα. Η υπόθεση *Παντελή Αντωνίου*
Παντελή (ανωτέρω) διακρίνεται ως προς τα γεγονότα. 40

Οι καθ’ ων η αίτηση αναφέρθηκαν στις εκθέσεις που τέθηκαν ενώ-
 πιον του Αρχηγού και στους φακέλους των προαχθέντων. Χωρίς να
 έχει προηγηθεί η διοικητική αποτίμηση αυτών των στοιχείων ως δει-

κτης ιδιαίτερης ικανότητας ή ιδιάζουσας κλίσης με τρόπο συγκεκριμένο, η πρωτογενής αξιολόγησή τους από το Δικαστήριο θα ξέφευγε του αναθεωρητικού του ρόλου. Ούτως ή άλλως, οι εκθέσεις των Αστυνομικών Διευθυντών/Διοικητών Μονάδων δεν είναι διαφωτιστικές ως προς το συζητούμενο θέμα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν υποστηρίζεται από το περιεχόμενο των φακέλων. Παραθέτω τη κάθε μια σε συσχετισμό και προς το φάκελό τους.

5
10 Κ. Αυγουστής. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη:

“Γράφτηκε στην Δύναμη στις 17.10.60 και υπηρέτησε σε διάφορα Τμήματα και Σταθμούς από δε την 28.7.76 είναι στην Πύλη Πάφου και εκτελεί ειδικά καθήκοντα. Διακρίνεται για τις αρμονικές σχέσεις που διατηρεί τόσο με τους Ανώτερους, όσο και με τους συναδέλφους. Έχει εξαιρετικά ανεπτυγμένη νοημοσύνη και ευθυκρισία δέχεται δε και επιβάλλει την Πειθαρχία. Είναι αρκετά καταρτισμένος και είναι σε θέση να φέρει σε πέρας οποιαδήποτε αποστολή του ανατεθεί. Από 1.10.90 κατέχει με μεγάλη επιτυχία τον βαθμό του Αναπλ. Λοχία. Η προαγωγή του στο βαθμό του Λοχία σύμφωνα με τον κανονισμό 9(β) των Περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών, συστήνεται σθεναρά”.

25 Ο Κ. Αυγουστή υπηρετούσε ως μέλος της Φρουράς Αρχηγού Κόμματος. Ασκει αυτής της φύσης τα καθήκοντα από το 1973. Η αξιολόγησή του κατά την μακρά του σταδιοδρομία είναι θετική αλλά δεν προκύπτει από το φάκελό του ότι διεκρίθη για την απόδοση, ενεργητικότητα και ικανότητα διεκπεραίωσης των καθηκόντων του σε σχέση με την οποία η βαθμολογία του ήταν σταθερά κατώτερη σε σύγκριση με άλλα στοιχεία.

30 Το. Αυστραλέζος. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη:

35 “Γράφτηκε στη Δύναμη στις 15.5.78 και έκτοτε υπηρετεί στη Φιλαρμονική. Παιζει κλαρίνο. Την 1.10.90 διορίστηκε Αναπληρωτής Λοχίας.”

40 Εμφανώς η σύσταση αυτή δεν προσθέτει οτιδήποτε. Στο φάκελό του διαπιστώνονται οι λίγες γνώσεις του στην Μουσική και σταθερά σημειώνεται πως παρά τις προσπάθειες που καταβάλλει η πιθανότητα να γίνει καλός μουσικός είναι πολύ περιορισμένες.

Θ. Ηλιάδης. Η σύστασή του είναι όμοια με εκείνη του Α. Κυριάκου με τη διαφορά ότι η φράση “είναι αρκετά καταρτισμένος”, παραλείπεται. Υπηρετεί από το 1985 ως μέλος της Φρουράς Υπουργού

και οι παρατηρήσεις που προκύπτουν από το συσχετισμό με το φάκελό του είναι όμοιες με εκείνες που σημειώθηκαν σε σχέση με τον Α. Κυριάκου.

Χρ. Καζαφινιώτης. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη: 5

“Γράφτηκε στην Αστυνομία 2.9.71 και τοποθετήθηκε στην Προεδρική Φρουρά όπου υπηρετεί μέχρι σήμερα με μόνο μια μικρή διακοπή στην περίοδο του προξενιού. Λόγω της μακράς του πείρας απέκτησε ιδιαίτερες ικανότητες σε θέματα ασφάλειας προσωπικοτήτων. Είναι εργατικός, έντιμος αποδοτικός και τυγχάνει της εκτίμησης τόσο των προϊσταμένων όσο και των κρισταμένων του.” 10

Ο φάκελος δείχνει πως είναι μέλος της μονάδας της Προεδρικής Φρουράς, ότι είναι τοποθετημένος στις “αλλαγές” και ότι ασκεί καθήκοντα στην “ασφάλεια εισόδου στο Προεδρικό Μέγαρο”. Περιγράφεται ως φιλότιμος, εργατικός και πειθαρχημένος ιδιότητες που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν απαραίτητες για κάθε μέλος της Δύνομης. 15

Χ. Ρούσος. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη: 20

“Πρόκειται για εξαιρετο αστυφύλακα ο οποίος κατέχει ιδιαίτερες ικανότητες στη συλλογή σημαντικών πληροφοριών που αφορούν την ασφάλεια του Κράτους. 25

Για το ζήλο και την αφοσίωσή του στο καθήκον απονεμήθηκαν σ’ αυτόν δυο ηθικές και υλικές αμοιβές.

Διορίστηκε Αναπλ. Λοχίας την 1.10.90.” 30

Υπηρετήσε μέχρι το 1988 σε διάφορους αστυνομικούς σταθμούς. Από τότε τοποθετήθηκε στην ΚΥΠ. Το 1992 μετά την προαγωγή του μετετέθη στο Τμήμα Λαθροθηρίας. Δεν υπάρχει οτιδήποτε στο φάκελό του που να δείχνει την ιδιαίτερη ικανότητα στην οποία αναφέρεται η σύσταση. Αξιολογείται γενικά ως δραστήριος, πειθαρχημένος, ευπαρουσίαστος αλλά ως προς την ικανότητα αποτελεσματικής διεκπεραίωσης καθηκόντων και ευθυνών η βαθμολογία του εμφανίζεται κατώτερη σε σύγκριση με άλλα στοιχεία. Οι δυο ηθικές και υλικές αμοιβές που του απονεμήθηκαν, στις οποίες αναφέρεται η σύσταση, δεν είναι δυνατό να συσχετισθούν με το διερευνούμενο θέμα. Η πρώτη του απονεμήθηκε το 1973 όταν βοήθησε, μαζί με άλλους, υπαστυνόμο στην εξιχνίαση αριθμού διαρρήξεων και κλοπών που διαπράχθηκαν από νεαρά άτομα. Η δεύτερη του απονεμήθηκε το 40

1977 σε σχέση με την εξιχνίαση υπόθεσης κακόβουλης δηλητηρίασης αιγοπροβάτων.

5 Γ. Χαραλάμπους. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη:

“Πρόκειται για ένα καθόλα εξαιρετο αστυφύλακα ο οποίος κατέχει ιδιαίτερη ικανότητα στην αξιολόγηση, επεξεργασία και εκμετάλλευση σημαντικών πληροφοριών που αφορούν τη δημόσια γαλήνη και την ασφάλεια της Δημοκρατίας.”

10 Υπηρέτησε μέχρι το 1988 στην ΜΜΑΔ. Από τότε υπηρετεί στην ΚΥΠ. Καταγράφεται στο φάκελό του συνεχής προσπάθεια για βελτίωση και περιγράφεται ως τίμιος, ευσυνειδητος και πειθαρχημένος. Ως προς την αποτελεσματική διεκπεραίωση καθηκόντων και ευθυνών η βαθμολογία του εμφανίζεται κατώτερη σε σύγκριση με άλλα στοιχεία.

15 Χρ. Χριστοδούλου. Η σύσταση ήταν η ακόλουθη:

20 “Γράφτηκε στην Αστυνομία στις 11.1.82. Από το 1988 υπηρετεί στη Μονάδα Προεδρικής Φρουράς και είναι ο οδηγός του Προέδρου της Δημοκρατίας. Τον Ιούλιο του 1988 παρακολούθησε με επιτυχία σεμινάριο για την ασφάλεια προσωπικοτήτων στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής διάρκειας έξι εβδομάδων. Τον 25 Οκτώβριο του 1990 έγινε Αναπλ. Λοχίας. Έχει ιδιαίτερες ικανότητες στην ασφάλεια προσωπικοτήτων και είναι εργατικός, αποδοτικός και έμπιστος.”

30 Υπηρέτησε ως φρουρός στη Μονάδα Προεδρικής Φρουράς και στη συνέχεια ως οδηγός και ως μέλος της συνοδείας του Προέδρου της Δημοκρατίας. Στο φάκελό του περιγράφεται ως εργατικός, φιλόπονος, εχέμυθος και με ορθή κρίση με εξαιρετική απόδοση στην εργασία που του ανατέθηκε. Δεν περιέχεται στις αξιολογήσεις του αναφορά σε οτιδήποτε το ιδιαίτερο ή το ιδιαίζον.

35 Για τους λόγους που έχω εξηγήσει οι προσφυγές επιτυχάνουν με έξοδα υπέρ των αιτητών. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολό της.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.